

Esta é a historia dun nenño que era de Feás,
que ía sempre ó costeiro coa súa guitarra á beiriña do mar,
e unha garciña acercábase paseniñamente para velo tocar,
o mociño namorouse dela, na estación primaveral.

Vendo os anos pasar, a garciña seguía co mesmo plan,
e tardes enteiras foi el cantar á súa amada,
ata que el coñeceu unha fermosa rapaza,
o seu ondulado pelo como un mar tocou e empezou a bicar.

A noite comezábase a respirar,
e os dous deitados non paraban de bicarse,
de súpeto un olor a merda comezaba a cheirarse,
e viron como unha garza lles cagaba desde o aire.

A garciña fuxiu cun voo maxestuoso e limpo,
pero nunca esquecerá o rapaciño
que lle tocaba coa súa guitarriña e que
lle cagou nos fuciños.

A súa moza díxolle “vai cajar, mamón”
e quedoulle unha impresionante cara de pasmón.
O mociño moi cabreado a guitarra ó mar tirou,
e moi cabreado para á casa marchou.

A garciña despois de tanto tempo a guitarra atopou
e acordouse daqueles anos dos que del se namorou.

(Juan Fachal, 1º B)

